

Από τον εορτασμό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και της εθνικής παλιγγενεσίας του 1821, στον Άγιο Ελευθέριο Αχαρνών

/ Γνώμες

• Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Σύσσωμος ο φιλόχριστος λαός του 5ου Διαμερίσματος Αθηνών, αλλά και από άλλες περιοχές της πόλης συνέρρευσε μαζικά την Τρίτη 25-3-2025, στον καλλιεπή ναό του Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών, για να εορτάσει την διπλή μείζονα εορτή της 25-ης Μαρτίου, ήτοι τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, αλλά και το κορυφαίο ιστορικό μας ορόσημο της εθνικής παλιγγενεσίας. Της απελευθέρωσης του έθνους από τον βαρύν και απαράδειγμάτιστον ζυγόν της οθωμανικής δουλείας, στα λόγια του μεγάλου μας επτανήσιου ποιητή Ανδρέα Κάλβου.

Στα πανέμορφα Πατήσια λοιπόν που μυροβολούν την ευγένεια και την ευπροσηγορία των απλών ανθρώπων και που κομίζουν παράλληλα το βαρύτιμο ιστορικό φορτίο της αναπτυξιακής και πολιτισμικής ανασυγκρότησης της Αθήνας μας – εκεί υπήρξαν η περίφημη ζυθοποιία – παγοποιία των αδελφών Κλωναρίδη και άλλα πρωτοπόρα εργοστάσια τον 19-ο αιώνα, αλλά και χώρος κατοικίας των μεγάλων μας καλλιτεχνών – ανθρώπων του πολιτισμού, Φώτη Κόντογλου, Γιώργου Δροσίνη, Σπ. Παπαλουκά, Γ. Βακαλό, Δ. Πικιώνη, Δ. Γληνού κ.α. –στην μεγαλοπρεπή εκκλησία του Αγίου Ελευθερίου, ο αθηναϊκός λαός εόρτασε ευλαβικά τον ευαγγελισμό της Θεοτόκου, αλλά και την απελευθέρωση του σκλαβωμένου γένους. Υπομνίζουμε πως με την λέξη ευαγγελισμό, εννοούμε την αναγγελία ενός χαρμόσυνου γεγονότος. Ετυμολογικά η λέξη προέρχεται από το εύ (καλό) + αγγέλω (αναγγέλω). Και με τον ευαγγελισμό της Θεοτόκου, αναφερόμαστε στην αναγγελία στην Παναγία από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, του χαρμόσυνου γεγονότος της γέννησης του Χριστού.

Σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Λουκά, το γεγονός του ευαγγελισμού της Παναγίας, έλαβε χώρα από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, στην ταπεινή πόλη της Ναζαρέτ όπου ζούσε η Παναγία – Μαριάμ με τους γονείς της. Κατά την παράδοση η Μαριάμ ζούσε σε ένα φτωχικό σπίτι της Ναζαρέτ και ασχολούνταν με τις καθημερινές ασχολίες των κοριτσιών της ηλικίας της, που περιελάμβαναν πνευματικές ενασχολήσεις του τυπικού της ιουδαϊκής θρησκείας, ήτοι : προσευχή, μελέτη των γραφών, συμμετοχή στις λατρευτικές εκδηλώσεις της Συναγωγής κ.α. Και ο Ευαγγελιστής Λουκάς αποδίδει την Μαριάμ, ως μια ευσεβή Ιουδαία. Τον έκτο μήνα μετά την σύλληψη του Προδρόμου ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, σταλμένος του Θεού συναντά την Μαρία και της απευθύνει τον χαιρετισμό «Χαίρε καχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου». Στον χαιρετισμό η Μαρία ως κορίτσι της ηλικίας της 14 ετών, ακούγοντας τα λόγια του αρχαγγέλου «κεχαριτωμένη», «ευλογημένη συ εν γυναιξίν», αντιδρά φυσιολογικά «ποταπός ειη ο ασπασμός ούτος», δηλαδή ποιας προέλευση θείας ή μη, είναι αυτός ο χαιρετισμός; Και ο άγγελος διαπιστώνοντας τον δισταγμό της την καθησυχάζει «Μη φοβού». Αμέσως της δηλώνει ότι βρήκε χάρη από το Θεό που δείχνει πως συγκαταλέγεται ανάμεσα στα πρόσωπα που έγιναν αποδέκτες της εύνοιας του Θεού. Εν συνεχεία ο Γαβριήλ της φανερώνει το περιεχόμενο της αναγγελίας του, πως πρόκειται να φέρει στον κόσμο ένα γιό, τον οποίο θα ονομάσει Ιησού, ο οποίος «έσται μέγας» και θα αναγνωριστεί από όλους ως υιός υψίστου. Θα είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας, αναφέροντας την βασιλική καταγωγή του εκ του Δαβίδ και θα βασιλεύσει αιωνίως «και βασιλεύσει επι τον οίκον Ιακώβ εις τους αιώνας και της βασιλείας αυτού ουκ έσται τέλος. Κατόπιν η Μαρία εκφράζει καλόπιστα την απορία «Πως έσται μοι τούτο επεί άνδρα ου γινώσκω;» Ήτοι πως θα γίνει αυτό αφού ως τώρα, δεν έχω συζυγικές σχέσεις; Και ίσως

καταλαβαίνει η Μαρία πως θα γίνει αμέσως μητέρα, όπως άλλωστε συνέβη με τη μητέρα του Σαμψών, που συνέλαβε μόλις ο άγγελος της ανήγγειλε τη μητρότητα. Έτσι ο άγγελος Γαβριήλ, της αναγγέλλει την παρθενική σύλληψη του Ιησού, με τρόπο υπερφυσικό. «Πνεύμα άγιον επελεύσεται επι σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι διό και το γεννώμενον άγιον κληθήσεται υιός Θεού». Αυτά σχετικά με την εορτή του ευαγγελισμού της Θεοτόκου, που εορτάζεται από τον 4ο μ.Χ. αιώνα στις 25 Μαρτίου και συνιστά θεομητορική εορτή, μάλιστα αρχικά ανήκε στις δεσποτικές εορτές.

Της πανηγυρικής λειτουργίας χοροστάτησαν οι ευσεβείς ιερείς του Αγίου Ελευθερίου, πατέρες κ.κ. πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Χριστοδούλου – που είναι και ιερατικός προϊστάμενος του ναού – πρωτοπρεσβύτερος Καλπούζος Γεώργιος και οι ιερείς Σπυρίδων Βίτσης και Θωμάς Μάντζιος. Μετά την λειτουργία έλαβε χώρα η πανηγυρική δοξολογία, για το κορυφαίο ιστορικό ορόσημο της 25-ης Μαρτίου, ημέρα της εθνικής παλιγγενεσίας, όπου ομόψυχα ο λαός μας, οι αγωνιστές του βουνού και της στάνης, με τους αγωνιστές της θάλασσας και με την πνευματική επικουρία των προκρίτων, των λογάδων και του προμαχούντος κλήρου, αποτίναξαν το σκληρόν και अपαραδειγμάτιστον τουρκικό ζυγό. Συγκινητική η παρουσία τριών δημοτικών σχολείων της περιοχής μετά των δασκάλων τους, αλλά και τμήματος της Εθνοφυλακής, που προσέδωσαν ξεχωριστό ηθικό χρώμα στην εορταστική λειτουργία. Με το πέρας της δοξολογίας με ένα θερμό λόγο που μας ζέστανε στην κυριολεξία την καρδιά και με την επικουρία της πολυμερούς θεολογικής και ιστορικής παιδείας του, ο πατέρας Θεμιστοκλής μίλησε για το εθνικό ορόσημο της 25-ης Μαρτίου και εμφατικά τόνισε την αδήριτη ανάγκη να συμμετέχουμε σε εκδηλώσεις για την ιστορική μνήμη και οι μεγαλύτεροι να μεταδώσουν στους νεότερους, την αγνή, άδολη και με δημοκρατικό ήθος αγάπη για την πατρίδα.

Χρόνια Πολλά και του χρόνου με υγεία. Ζήτω οι αθάνατοι ήρωες του 1821, που πύργωσαν με το αίμα τους την ελευθερία της ελληνικής πατρίδας!

